

**Welkom** op deze derde zondag van de advent. U kent misschien de oude naam voor deze zondag: 'gaudete', verheug je, het eerste woord van de gregoriaanse intredezing. Die vreugde klinkt ook door in de juichende woorden van ons openingslied 'Zo is het koninkrijk'. Het is half advent: Twee kaarsen branden al. Kerstmis komt dichterbij. Terwijl we nu de derde kaars ontsteken, bidden we zingend om versterking van de hoop dat in het leven **Gebed** Eeuwige, wij vragen U, maak ons waakzaam tot in 't eind. Geef kracht aan trillende handen, maak knikkende knieën sterk. Laat uw bevrijding komen: open onze ogen, ontsluit onze oren opdat wij zien en horen dat U bevrijdt. Door Jezus Christus, de komende. Amen.

*Jesaja 35, 1-6a.10 Matteus 11, 2-11*

### **Overweging**

De weken voor kerstmis staan bekend als adventstijd, de periode die gericht staat op advent, op het komen van iemand die we verwachten. Ieder van ons kent wel het speciale gevoel dat voorafgaat aan de komst van iemand die je nodig hebt of van wie je houdt. De tijd lijkt dan te kruipen. Je staat op de uitkijk, al weet je dat het veel te vroeg is. In zo'n toestand van verwachting staan alle zintuigen op scherp. Wat je hoort en ziet en voelt, wordt heftiger naarmate het uur van de komst nadert.

Een echte adventsverwachting werkt op de zintuigen, op ons vermogen om waar te nemen; ze stimuleert het kijken en

voorzien. Het is niet toevallig dat we vandaag in deze viering daarover lezen in de bijbel. Bij Jesaja is sprake van een bevrijdingsdag waarop de ogen van blinden worden geopend en de oren van doven worden ontsloten. Er staat iets te gebeuren waardoor de wereld in een ander licht komt te staan. Dat is ook de verwachting die doorklinkt in de lezingen van vandaag.

Ik wil even met u stilstaan bij de evangelielezing. Daar wordt het belang van goed kijken heel concreet. Het begint met de uitnodiging van Johannes aan enkele van zijn leerlingen om aan Jezus te gaan vragen of hij de Messias is. De vraag staat er rechtstreeks: 'Bent u de komende of hebben we een ander te verwachten?' (zeg het maar). Het antwoord dat Jezus geeft is even verrassend en kort als de vraag. 'Kijk maar'. Jezus gaat helemaal niet uitleggen dat en hoe en waarom hij de Messias is. Hij zegt enkel 'Kijk maar om je heen: blinden zien, doven horen.' De gesloten zintuigen van mensen gaan open. Dat is messiaans.

Als de leerlingen van Johannes met dat antwoord vertrekken, gaat Jezus in gesprek met de degenen die nog onder zijn gehoor zijn. Blijkbaar hebben velen van hen Johannes al ooit bezocht. Daarom kan hij hen vragen: 'Waar ben je in de woestijn naar gaan kijken?' Zelf wist Jezus heel goed wie Johannes was: zijn neef en degene die hem doopte. Hij heeft Johannes heel hoog en daagt de mensen die Johannes bezochten uit om zich goed te realiseren wie ze daar in de woestijn gezien hebben. Zag je een riethalm door de wind bewegen? Zag je iemand in verfijnde kleren? Waarom ben je überhaupt naar hem toe gegaan? Ja, Johannes was een bekende

Judeeër. Uit alle lagen van de bevolking stroomden mensen naar hem toe. Je moest hem gezien hebben, fysiek in zijn buurt geweest zijn om thuis een goed verhaal te hebben: 'Ik was erbij, ik heb hem zelf gezien'. Maar wanneer heb je iemand echt gezien? Wat kun je zien?

Natuurlijk gaat heel veel aan onze ogen voorbij. Misschien sluiten we ze wel voor het teveel aan beelden van armoede, rampen, geweld en oorlog. Onze schouders zijn niet bij machte om alle leed van de wereld te dragen. Zoals onze benen niet krachtig genoeg zijn om alle vreugde van de wereld uit te dansen.

Zou de advent voor ons een gelegenheid kunnen zijn om beter te gaan zien? Op het wereldtoneel kunnen we als enkeling niet veel doen aan wat we zien. Dat kan moedeloos maken, maar het blijft beter een kaars aan te steken dan de duisternis te vervloeken. Is deze adventstijd geschikt om in onszelf na te gaan of we op een spoor van licht zitten? Om signalen op te vangen van leed en vreugde in ons gezin, onder vrienden, in de buurt? Kunnen we vrij en onbevooroordeeld kijken?

Met de ogen een beetje meer open, naar binnen en naar buiten, maken we contact met onszelf en met onze omgeving. We gaan inzien wie we zelf zijn, we gaan beter doorzien wie de ander is, we gaan uitzien naar hem die komt als het licht van de wereld.

## ***Voorbede***

Wij, die de Komende verwachten, bidden tot U, Eeuwige,

Dat wij in deze advent steeds meer toegerust raken

Om tekenen van goedheid te zien en goedheid uit te stralen naar onze wereld.

*Laat ons zingend bidden*

Dat wij de hoop niet laten varen op vrede,

Dat wij bijdragen aan het verdwijnen

Van haat en verdeeldheid tussen mensen.

*Laat ons zingend bidden*

Wij bidden U voor Paus Franciscus

Dat U hem draagt en kracht geeft in zijn belangrijke opdracht:

Licht brengen waar duisternis is, barmhartigheid voorleven.

*Laat ons zingend bidden*

Bidden wij voor onze eigen geloofsgemeenschap,

Dat zij een veilige plek mag zijn

Waarin mensen opbloeien.

*Laat ons zingend bidden*

Gezegend zijt Gij, scheppende God voor uw gaven in ons leven

Open onze ogen en ontsluit onze oren

Om beziel te bouwen aan de komst van uw Rijk.